

ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου ἀναληφθεῖσα πρωτοβουλία πρὸς ὄργανωσιν εἰδικῶν ἀποστολῶν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῆς ὑδρογείου. Μέχρι τοῦδε ἀπεστάλησαν τοιαῦται ἀποστολαὶ πρὸς τὰς χώρας τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς; καὶ Ἄνω Ἀνατολῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ἕτεροι ἀποστολαὶ θὰ κατευθυνθῶσιν πρὸς ἄλλας χώρας. Εἶναι καιρὸς νὰ ἀλλάξωμεν τακτικὴν. Ἄντι νὰ ἀναμῶμεν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀγοραστῶν εἰς τὴν χώραν μας χρήσιμον εἶναι νὰ τοὺς ἀναζητήσωμεν ἡμεῖς εἰς τὴν χώραν τῶν.

Θὰ ἦτο ὅμως πλάνη νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὴν εὐθύνην μας, ἐὰν καταβάλλωμεν προσπάθειάς μόνον πρὸς τὸ ἐξωτερικόν. Μὲ μεγαλύτεραν ἔντασιν προσπαθειῶν καὶ ἐπίγνωνσιν εὐθύνης πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς μας.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀντιληφθῶμεν, ὅτι οὐδεὶς ἀγοραστὴς εἶναι διατεθειμένος νὰ πληρώσῃ διὰ τὰ προϊόντα μας μεγαλύτεραν τιμὴν ἀπὸ τὰ ὁμοειδῆ προϊόντα ἄλλων χωρῶν ἢ νὰ τὰ προτιμῆσῃ ἔναντι καλυτέρας ποιότητος ὁμοειδῶν προϊόντων, προσφερομένων ἀπὸ ἀνταγωνιστῆρας χώρας. Πρέπει τὰ παρ' ἡμῶν εἰς τὴν διεθνή ἀγοράν προσφερόμενα προϊόντα, νὰ δύνανται νὰ ἀνταγωνισθῶσιν ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς καὶ ποιότητος τὰ ὁμοειδῆ προϊόντα τῶν ἄλλων Κρατῶν. Ἐὰν τοῦτο (ἔ) καταστῆ συνείδησις εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὸν παραγωγόν, εἰς τὸν βιομήχανον καὶ βιοτέχνην, εἰς τὸν ἐξαγωγέα, τότε ἡ προσπάθειά μας κατατείνει εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ διεθνούς καταναλωτικοῦ κοινού, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀνταγωνιστριῶν μας οἰκονομιῶν.

Ἡ ἐξαγωγή, ὡς οἰκονομικὴ πράξις, δὲν ἀποτελεῖ ἀπλὴν ἐμπορικὴν ἐνεργεῖαν. Ἀποτελεῖ σύνθετον οἰκονομικὴν πράξιν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ τὴν συνεργασίαν τοῦ συνόλου τῆς παραγωγικῆς μηχανῆς τῆς χώρας, μὲ μικροπρόθεσμον πνοὴν καὶ μὲ ἐπίγνωνσιν κοινωνικῆς εὐθύνης.

Τὰ κριτήρια πρέπει νὰ εἶναι ποσοτικά καὶ ποιοτικά. Δὲν ἀρκεῖ νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν ποσοτικῶς. Πρέπει νὰ τὴν βελτιώσωμεν ποιοτικῶς καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀποκτήσωμεν χαμηλὸν κόστος παραγωγῆς, ἐφ' ὅσον τὰ παραγόμενα προϊόντα ὑστεροῦν ἀπὸ ἀπόψεως ποιοτικῆς καὶ κόστους

ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ὁμοειδῆ τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν. Τότε ταῦτα, ἄντι ν' ἀποτελοῦν πηγὴν κοινωνικῆς εὐημερίας, καθίστανται αἰτία γενικωτέρων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναταραχῶν.

Εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τομέα ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως ὑστεροῦμεν ἐπικινδύνως.

Μία ἐσωτερικὴ ἐπανάστασις πρέπει νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ σύνολον τῶν παραγωγικῶν ἐκδηλώσεων, ἀπὸ τοῦ παραγωγοῦ μέχρι τοῦ ἐξαγωγέως.

Ὁ παραγωγὸς πρέπει νὰ αισθανθῆ ὡς εὐθύνην τοῦ τὴν παρακολούθησιν τοῦ προϊόντος εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς μέχρις ὅτου τοῦτο περιέλθῃ εἰς τὴν εὐθύνην τοῦ ἐξαγωγέως. Τὴν καθοδήγησιν, τὴν κατεύθυνσιν, τὸν συντονισμόν, πρέπει νὰ τὸν προσφέρῃ κατὰ τρόπον συνειδητὸν καὶ δημιουργικὸν ἡ κρατικὴ ἐξουσία.

Ἐὰν ὁ παραγωγὸς ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν ἀντιληφθῆ τὸ μικροπρόθεσμον αὐτοῦ συμφέρον, ἐὰν ὁ ἐξαγωγέως πέραν τοῦ συμφέροντός του ἀντιληφθῆ τὴν κοινωνικὴν ἀποστολὴν τῆς ἐργασίας του, ἐὰν ἡ κρατικὴ ἐξουσία ἀνέλθῃ εἰς τὸ ὕψος τῶν εὐθύνων τῆς, τότε θὰ ἀποκτήσωμεν ἐξαγωγικὴν συνείδησιν καὶ θὰ δυναθῶμεν νὰ ἐπιβιώσωμεν ὡς οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ μονὰς εἰς τὸν διεθνή οἰκονομικὸν χώρον. Θὰ ἀναφερθῶ ἐνδεικτικῶς εἰς ἐσωτερικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ ἐξαντλοῦν, ἀποτελοῦν ἀπαραιτήτητα στοιχεῖα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐξαγωγῶν.

1) Προσαρμογὴ καὶ ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς προϊόντων πρὸς τὰ εἶδη, ποικιλίας καὶ τύπους τῆς προτιμήσεως τῆς διεθνούς ἀγορᾶς.

2) Συνταγωνιστικὴ ἱκανότης τῶν παραγομένων προϊόντων ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς καὶ ποιότητος εἰς τὴν διεθνή ἀγοράν.

3) Μείωσις τῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν ἐξογομένων προϊόντων, ἀπὸ τῆς παραγωγῆς μέχρι τῆς διαθέσεως.

4) Εἰδικὴ πιστωτικὴ μεταχειρίσις τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ καθιέρωσις φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν δημιουργίαν νέων ἐγκαταστάσεων ἐπεξεργασίας, διαλογῆς, τυποποιήσεως, διατηρήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

5) Ὄργανωσις φορέων ἐξαγωγῆς καὶ ἐνίσχυσις συμπήξεως ἰσχυρῶν ἐξαγωγικῶν μονάδων.